

ROZPROŚCIĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz prosty).

inf rozprościć. ◇ [fut 1 sg rozproszczę.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Rozprostować [co]: tedy baba ma sie około tego łtarać, iżeby nołzki dziecięce naciągnąć á rozprościć FalZioł V 22a [idem [SpiczZioł]]; [aczkolwiek mi sie polládek trzęsie Rołprołzczę gi wtańcu dźifia. SądParysa C4; SpiczZioł 1542 177 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

Cf ROZPROSZCZON

KW